

ВИРОЩУВАННЯ ВРХ

Підготував студент групи І402-2с
Шульженко М.В.

Скотарство -- одна з найважливіших галузей тваринництва, яка забезпечує населення молоком і м'ясом, легку промисловість -- сировиною.

Зі скотарством безпосередньо пов'язані селекція тварин, технологія виробництва і організація праці, що є складовими частинами предмета «Скотарство і технологія виробництва молока та яловичини».

Методологічною основою зоотехнії, у тому числі й галузі скотарства, визнано вчення В.І.Вернадського про біосферу і перехід її в ноосферу, а також вчення М.І.Вавилова про світові центри походження культурних рослин і свійських тварин, закон гомологічних рядів у спадковій мінливості.

Процес вирощування молодняку великої рогатої худоби охоплює різні вікові періоди. Для кожного з них характерні певні технології вирощування, які, ґрунтуючись на біологічних особливостях розвитку організму, повинні сприяти розкриттю генетично обумовлених продуктивних якостей тварин.

Багаторічними зусиллями селекціонерів-практиків молочна худоба була пристосована до отримання від неї певної продукції в умовах промислових технологій утримання. Найбільша динаміка адапційних процесів розвитку організму теляти спостерігається саме в ранньому віці. Впровадження ефективних технологій передбачає чітку організацію виконання комплексу заходів щодо годівлі, догляду й утриманню тварин, що задовольняють їх природні фізіологічні потреби без виникнення стресових ситуацій.

Особливо відповідальним періодом молочної худоби є перші місяці життя, адже саме у цей час виникають виробничі втрати, пов'язані з захворюваністю та смертю телят, позаяк відбувається найбільш інтенсивний розвиток органів травлення.

Попри потужний арсенал застосовуваних засобів і широку програму профілактичних заходів, втрати, пов'язані з вибракуванням у тваринництві розвинених країн становлять понад 7-11% отриманого приплоду.

За даними багатьох дослідників встановлено, що молочна продуктивність новонародженої телички, яка перехворіла, в дорослому віці скорочується на 18%, а м'ясна продуктивність бичків -- на 20%. Окрім цього, хвороби новонароджених телят призводять до зниження загальної неспецифічної резистентності і створюють передумови для виникнення інших захворювань.

У молочний період вирощування телят здебільшого використовується прив'язне і безприв'язне утримання. Прив'язне вважається на сьогодні застарілою технологією вирощування. Воно не гарантує здорових і комфортних умов для тварин, почасти є причиною захворювань і, відповідно, неповноцінного розвитку. Тому при вирощуванні молодняка високопродуктивних тварин воно неперспективне. Крім того, такий вид утримання телят молочного періоду заборонений до використання Європейською конвенцією у країнах Євросоюзу.

Тому, на наш погляд, найбільш перспективним є індивідуальне утримання телят молочного періоду. На відміну від групового, воно повністю виключає контакт тварин, запобігаючи тим самим поширенню інфекцій між ними. Окрім цього, створює гарантовані умови для нормованої годівлі тварини відповідно до їх віку і рівня розвитку та дає змогу у разі потреби індивідуально коригувати рівень вирощування. Це сприяє створенню у виробничих умовах простої, чіткої і керованої системи вирощування молодняка.

За такого типу утримання теля набуває специфічної для нього мікрофлори, при взаємодії з якою воно нормально розвивається.

У молочно-м'ясному скотарстві велике значення має конституція організму тварин, їх міцність і стійкість проти різних захворювань. Усі ці питання концентруються у такому понятті, як «генотип -- середовище».

Скотарство -- одна з провідних галузей тваринництва. Вона забезпечує населення молоком і м'ясом. За рік від корови одержують приблизно 10 т гною, який є високоякісним добривом для землеробства.

Шкури великої рогатої худоби використовують для виготовлення взуття та інших виробів. Фармацевтична промисловість використовує ендокринну сировину і кров для виготовлення ліків.

Молоко используется для производства клея, красок и некоторых видов пластика.

UWD.ru

<http://shkuru.prom.ua>

Не менш важливим елементом у процесі вирощування телиць і нетелей є моціон, який сприяє формуванню міцної конституції організму. У тварин, позбавлених можливості рухатися, настає ожиріння, функції відтворення різко знижуються. Пасовищне утримання зміцнює здоров'я, сприяє розвитку внутрішніх органів, функціональної м'язової тканини.

Активний моціон телиць підвищує їхній апетит, позитивно впливає на формування молочної продуктивності.

Під дією ультрафіолетового випромінювання з довжиною хвиль 280 -- 320 мкм у шкірі тварин утворюються біологічно активні речовини і вітамін D, який підвищує резистентність організму. Основним джерелом ультрафіолетового опромінення тварин є сонячна радіація. Тому моціон і пасовищне утримання телиць і нетелей мають бути для тварин обов'язковими.

Телиць віком понад 3-6 місяців доцільно вдень випасати впродовж 4-5 год на культурних пасовищах, які розділені на загони, де випасання проводиться послідовно. У кожному загоні телиць випасають залежно від травостою 3-5 днів. Наступного разу загін використовують приблизно через 1,5 міс. Для раціонального використання пасовищних кормів достатньо денного випасання (вранці і ввечері по 2 - 3 год). Водночас телиць підгодовують травною. У разі бідного травостою пасовищ телиць підгодовують скошеними зеленими кормами.

Пасовищне утримання має велике екологічне й енергозберігаюче значення у технології виробництва молока та яловичини, оскільки не потребує значних затрат. Перехід до ринкової економіки в Україні надає широкі можливості для розвитку та конкуренції різних форм власності. Тип фермерського господарства в умовах України принципово новий. Повністю використувати в нашій країні зарубіжний досвід неможливо. По-перше, організація виробництва має бути основана на праці власника та членів його сім'ї, по-друге, воно є основним джерелом прибутку сім'ї, по-третє, тваринництво господарств забезпечується кормами власного виробництва. Фермерське господарство з виробництва молока здійснює свою діяльність на основі повного обороту стада. Можлива також реалізація всього або над ремонтного молодняка та купівля ремонтних телиць в інших господарствах.

Залежно від цих умов фермерське господарство має свої особливості. Відгодівля на зелених кормах. Зелені корми згодовують тваринам свіжоскошеними, або вони поїдають їх під час випасання (нагулу). Годують тварин на вигульно-кормових майданчиках з обладнаною навісами зоною годівлі. Добова даванка залежить від виду корму, віку, живої маси та вгодованості худоби і становить 30--70 кг. При недостатньому забезпеченні зеленими кормами тварин підгодовують силосом, грубими кормами, концентратами.

При утриманні худоби на пасовищах поєднуються низька собівартість пасовищного корму і висока його біологічна цінність. При цьому, відповідно до зоотехнічних вимог, формують гурти худоби, дотримуються тривалості випасання тварин в одному загоні та норм навантаження їх на одиницю площі пасовища.

Висновок

Отже кормовиробництво є складовою частиною технологічного процесу, а тому зв'язок з цією дисципліною також є обов'язковим і сприятиме успішній праці майбутнього фахівця.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!